

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

nr. RvVb/A/2015/0081 van 6 oktober 2015
in de zaak 1415/0093/A/2/0115

In zake:

1. de nv **CLIMMO**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Piet CARLIER
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Spoorwegstraat 105
waar woonplaats wordt gekozen

2. de nv **LIDIMA** (in staat van faillissement)

vertegenwoordigd door:
curatoren Pierre THIRY en Pierre RAMQUET
kantoor houdende te 4000 Luik, Place Verte 13B
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen:*

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad Hasselt**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan BOUCKAERT en Matthias STRUBBE
kantoor houdende te 1000 Brussel, Loksumstraat 25
waar woonplaats wordt gekozen

2. de nv **KANAALKOM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59/5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 oktober 2014, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 4 september 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 24 april 2014, waarbij aan de tweede tussenkomende partij een verkavelingsvergunning werd verleend onder voorwaarden, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3500 Hasselt, Slachthuiskaai, Stokerijstraat, Armand Hertzstraat, Oude Broekermolenstraat en met als kadastrale omschrijving 7de afdeling, sectie G, nummers 435/3, 455/5, 454n, 453t, 450p, 453n, 453s, 455n5, 455/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 september 2015.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Jan BOUCKAERT die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Lara DESIMPEL die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad HASSELT verzoekt met een aangetekende brief van 22 december 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 6 februari 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Het verzoek tot tussenkomst is tijdig en regelmatig ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

2.

De nv KANAALKOM verzoekt met een aangetekende brief van 6 januari 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 6 februari 2015 de tussenkomende partij, de aanvrager van de vergunning, toegelaten om in de debatten tussen te komen en de tweede tussenkomende partij gevraagd om een beslissing om in rechte op te treden over te maken. De tweede tussenkomende partij heeft de beslissing om in rechte op te treden van 15 december 2014 bij haar nota bijgevoegd.

Het verzoek tot tussenkomst is tijdig en regelmatig ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 14 februari 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“een nieuwe verkaveling met aanleg wegenis”* voor het project Kanaalkom.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nr. 13, ‘Blauwe Boulevard’, meer bepaald in de projectzones “Havenkwartier 1” en “Havenkwartier 2”. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De eerste verzoekende partij is eigenaar van het perceel nummer 455n5 terwijl de tweede verzoekende partij op dit perceel een opstalrecht heeft.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 12 maart 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed brengt op 28 maart 2014 een gunstig advies uit.

Nv De Scheepvaart brengt op 11 april 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De eerste tussenkomende partij verleent op 24 april 2014 een verkavelingsvergunning onder voorwaarden aan de tweede tussenkomende partij.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 23 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 augustus 2014 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 26 augustus 2014 beslist de verwerende partij op 4 september 2014 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat ons college in de eerste plaats kan verwijzen naar de vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, waaruit blijkt dat om als derde belanghebbende een beroep te kunnen instellen (zowel bij de Raad als bij de deputatie) vereist is dat de beroepsindiener, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, waarbij weliswaar niet vereist is dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is; dat evenwel het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moet worden gemaakt, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moet worden omschreven en tegelijk moet worden aangetoond dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden;

Overwegende dat allereerst moet worden vastgesteld dat de beroepsindieners duidelijk op geen enkele wijze aanhalen enige "stedenbouwkundige hinder" te zullen ondervinden ten gevolge van de vergunningsbeslissing; dat volgens de parlementaire voorbereiding de mogelijke "hinderaspecten" als volgt worden verduidelijkt: "Hinderaspecten kunnen geredelijk wonden onderscheiden in visuele hinder (slechte stedenbouwkundige-architectonische inpasbaarheid), hinder ingevolge de slechte functionele inpasbaarheid in de omgeving (hinder ingevolge het ondoelmatige ruimtegebruik, cq. geluidshinder, trillingshinder, geurhinder, stofhinder, rookhinder, stralingshinder en lichthinder (deze laatste hinderaspecten vormen uiteraard de traditionele compartimenteringen binnen de milieuhinder (zie Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 186); dat de beroepsindieners als rechtspersonen trouwens dergelijke vormen van stedenbouwkundige hinder ook niet kunnen ondervinden;

Overwegende dat de nv Climmo en de nv Lidima enkel de volgende aspecten aanhalen die betrekking hebben op hun "belang" in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO om beroep in te stellen:

- de nv Climmo is voormalig eigenaar van een perceel binnen de contouren van het in eerste aanleg vergunde project*
- de nv Lidima is voormalig opstalhouder van datzelfde perceel*
- beide nv's werden onteigend bij vonnis van 26 juni 2012 van de vrederechter (i.k.v. onteigeningsprocedure bij hoogdringendheid); de vrederechter moet zich nog uitspreken over het toekennen van de voorlopige onteigeningsvergoeding; beroepers "kunnen" daarna nog de herziening vorderen van deze vergoeding voor de rechtbank van eerste aanleg, waarbij zij tevens nog de onwettigheid van de onteigening "kunnen" opwerpen; "als deze onteigening onwettig wordt bevonden", "kunnen" de beroepers de teruggave van het onteigend perceel vorderen*
- beweerde nadeel: door de uitvoering van de beroepen vergunning zal een eventuele teruggave van de eigendom aan de beroepsindieners "moeilijk zo niet onmogelijk zijn", nl. "in de veronderstelling dat de onteigening in graad van herziening onwettig wordt verklaard";*

Overwegende dat, alhoewel ons college krachtens artikel 144 G.W juncto artikel 4.2.22, §1, tweede zin VCRO geen bevoegdheid heeft om zich uit te spreken over betwistingen omtrent het (burgerlijke) eigendomsrecht op een perceel, de interpretatie en de omvang ervan, zeker niet in het licht van een lopende gerechtelijke onteigeningsprocedure, ons college zich wel dient te buigen over de kwestie van het rechtens vereiste belang in hoofde van de beroepsindieners, gesteund op artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, en dit in het

licht van de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen hierover; dat ons college allereerst kan aannemen dat de nv Climmo op dit ogenblik juridisch gezien geen eigenaar meer is van het bewuste perceel (waardoor de opstalovereenkomst met de nv Lidima ook geen voorwerp meer kan hebben); dat immers, zoals de beroepsindieners zelf aangeven, bij vonnis van 26 juni 2012 van de vrederechter van het kanton Hasselt de onteigeningsvordering bij hoogdringendheid lastens beide beroepers regelmatig werd bevonden, beroepers aldus werden "onteigend" en tevens de provisionele onteigeningsvergoeding werd vastgesteld (die inmiddels trouwens ook blijkt te zijn gestort);

dat overeenkomstig artikel 8 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte het in het register van de bevoegde hypotheekbewaarder overgeschreven vonnis van de vrederechter waarin het onteigeningsverzoek wordt ingewilligd en het bedrag van de provisionele vergoeding wordt vastgesteld, ten aanzien van derden dezelfde gevolgen heeft als de overschrijving van een akte van overdracht; dat ingevolge dit vonnis het eigendomsrecht van het onteigende goed derhalve is overgegaan naar het vermogen van de onteigenende overheid, in casu de stad Hasselt;

dat de beroepsindieners ten gevolge van het onteigeningsvonnis van de vrederechter van 26 juni 2012 dan ook geen eigenaar of houder van zakelijke rechten meer zijn van/op het bewuste perceel; dat zij dan ook geen enkel belang kunnen putten uit hun hoedanigheid van eigenaar of houder van enig zakelijk recht over het bewuste perceel; dat de vraag dan ook kan gesteld worden of de beroepsindieners nog "hinder of nadelen" kunnen ondervinden in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO "ingevolge" de bestreden vergunningsbeslissing, die betrekking heeft op het projectgebied, waarbinnen dit bewuste perceel ook gelegen is;

dat ons college van oordeel is dat dit niet het geval is, minstens niet op voldoende wijze wordt aannemelijk gemaakt, o.m. in het licht van relevante rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen hierover;

dat het belang dat de beroepsindieners voorhouden immers enkel en alleen steunt op de loutere hypothese dat de beroepers zouden slagen in hun vordering bij de burgerlijke rechtbank van eerste aanleg tegen een (nog uit te spreken) vonnis van de vrederechter (nl. dat over de voorlopige onteigeningsvergoeding) en dat zij als gevolg daarvan opnieuw eigenaar/opstalhouder zouden kunnen worden (vergelijk RvV, nr. A/2013/0694 van 26 november 2013);

dat allereerst erop moet worden gewezen dat er momenteel nog geen sprake is van een dergelijke procedure tot herziening voor de rechtbank van eerste aanleg; dat de beroepers zelf spreken over een mogelijkheid die zij "kunnen" aanwenden, eens de vrederechter de voorlopige vergoeding heeft vastgesteld; dat op dit ogenblik de vrederechter zich nog niet (eens) uitgesproken heeft over de vaststelling van de voorlopige vergoeding;

dat uw Raad reeds oordeelde dat "enkel onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de verzoekende partijen ook werkelijk de herzieningsprocedure zullen instellen", een voormalige eigenaar en voormalige huurder een voldoende rechtens vereiste belang kunnen vertonen om op te komen tegen een slopingsvergunning (RvV, nr. S/2011/0145 van 8 november 2011); dat de beroepers dan ook ten onrechte dit arrest aanhalen (o.m. in hun mailbericht van 27 augustus 2014) ter verantwoording van hun belang, nu de RvV duidelijk heeft geoordeeld dat zij dan wel een bewijs moeten kunnen voorleggen van het ingesteld zijn van de herzieningsprocedure tijdens de procedure ten gronde; dat dit in casu duidelijk niet mogelijk is, gelet op de stand van zaken van de gerechtelijke onteigeningsprocedure;

dat trouwens ook het door de beroepsindieners aangehaalde arrest nr. 70.168 van 11

december 1997 van de Raad van State inzake een ministerieel besluit waarbij in beroep door de minister een milieuvergunning werd geweigerd aan de cv IOK, o.a. omdat ingevolge een ingestelde herzieningsprocedure van de onteigening het eigendomsrecht van het IOK "precair" was, om dezelfde reden niet dienstig is; dat op dit ogenblik het eigendomsrecht duidelijk reeds is overgegaan en er nog geen zekerheid is of er een herzieningsprocedure zal worden opgestart eens de onteigeningsprocedure voor de vrederechter zal hebben geleid tot de vaststelling van de voorlopige vergoeding; dat de Raad van State in het vermelde arrest trouwens uitdrukkelijk heeft geoordeeld zich niet te moeten buigen over de wettigheid van dit bewuste weigeringsmotief, aangezien het stedenbouwkundig weigeringsmotief op zich afdoende werd bevonden om de weigeringsbeslissing te dragen;

dat verder a fortiori er evenmin zekerheid is over het resultaat van een herzieningsprocedure, mocht deze al ingesteld worden, zodat er absoluut geen zekerheid is dat de onteigening alsnog in beroep onwettig zou worden bevonden (in tegenstelling tot wat de vrederechter in eerste aanleg alvast oordeelde), zodat het aangevoerde nadeel, in wezen de beweerdde "onomkeerbaarheid van de gevolgschade door een onwettige onteigening" hoe dan ook uiterst hypothetisch is (vergelijk RvV, nr. S/2013/0036 van 25 februari 2013);

dat de beroepers evenmin aannemelijk maken dat een eventuele herzieningsprocedure werkelijk kan leiden tot een herstel in natura, waarbij de (hypothetische) onwettigheid van de onteigening de eigenaar ertoe in staat zal stellen het volledige herstel in natura te verkrijgen door een teruggave van de eigendom; dat er immers op moet worden gewezen dat het bewuste perceel hoe dan ook slechts één perceel betreft binnen het hele projectgebied; dat op geen enkele wijze wordt aangegeven dat een (uiterst hypothetische) wederoverdracht van het onteigende goed moeilijk, dan wel onmogelijk zou zijn net ten gevolge van een uitvoering van de vergunningsbeslissing, zodat het beweerdde nadeel, de beweerdde onomkeerbaarheid van de gevolgschade door een onwettige onteigening, zijn oorzaak niet, minstens niet op voldoende aannemelijke wijze, kan vinden in de beroepen beslissing;

dat immers niet op voldoende aannemelijke wijze wordt aangetoond dat zonder uitvoerbare vergunning voor het project Blauwe Boulevard een toekomstige wederoverdracht van het onteigende goed, al in de hypothese van een onwettige onteigening vastgesteld door de rechtbank van eerste aanleg wanneer deze al geadieerd wordt zich hierover uit te spreken, werkelijk tot de mogelijkheden zal behoren; dat er hoe dan ook nog een zeer aanzienlijke tijdspanne zal zijn verstreken vooraleer aan al de hypothesen van de beroepers zou kunnen zijn voldaan; dat het uitsluitend, in voorkomend geval, aan de bevoegde rechter toekomt, om te oordelen, op het ogenblik dat hij zich hierover dient te buigen, over het bestaan van enige mogelijkheid tot wederoverdracht van het onteigende goed, ingeval de onteigening al onwettig zou worden bevonden; dat het eventueel onmogelijk zijn van een wederoverdracht in deze hypothesen een nadeel is dat voortvloeit uit de onteigening van het perceel en niet uit de huidige bestreden vergunningsbeslissing; dat dan ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat het ingeroepen nadeel op voldoende wijze voortvloeit uit de nu bestreden vergunningsbeslissing;

dat, samengevat, het mogelijk nadeel van de beroepsindieners louter steunt op de veronderstellingen:

- dat zij, nadat de voorlopige onteigeningsvergoeding zal zijn vastgesteld door de vrederechter, een herzieningsprocedure hiertegen zouden instellen bij de rechtbank van eerste aanleg*
- dat zij, in voorkomend geval, in deze procedure de onwettigheid van de onteigening zouden aanvoeren én een voor hen gunstige uitspraak in die zin.*

zouden krijgen van de rechtbank van eerste aanleg

- *dat zij ingeval van een dergelijke voor hen gunstige uitspraak ook nog het herstel in natura zouden kunnen verkrijgen (met een bevolen teruggave van het perceel);*

dat de beroepers stellen dat het uitvoeren van de verkavelingsvergunning de teruggave van het perceel (herstel in natura ingeval van onwettig bevinden van de onteigening) in de praktijk "moeilijk of onmogelijk" zou maken;

dat dit beweerd nadeel van de beroepsindieners evenwel louter steunt op de hypothesen dat zij zouden slagen in hun (toekomstige, doch onzekere) herzieningsvordering bij de rechtbank van eerste aanleg en dat zij als gevolg daarvan opnieuw in bezit zouden kunnen gesteld worden van het bewuste perceel;

dat een dergelijk uiterst hypothetisch en onzeker nadeel, waarvan tevens niet is aangetoond dat het op voldoende wijze in oorzakelijk verband zou staan met de beroepen beslissing, niet afdoende voorkomt om de beroepers toe te laten als belanghebbenden in het kader van een administratieve beroepsprocedure tegen een vergunningsbeslissing;

dat het beroep van de nv Climmo en de nv Lidima dan ook als onontvankelijk wordt verworpen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Voor hetzelfde projectgebied werd een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op 24 april 2014 door de eerste tussenkomende partij. Het beroep van de verzoekende partijen werd eveneens door de verwerende partij onontvankelijk verklaard op 4 september 2014. Tegen deze beslissing werd door de verzoekende partijen eveneens beroep bij de Raad ingesteld. Het dossier is gekend onder het rolnummer 1415/0091/A/2/0104.

V. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN GEDING VAN DE EERSTE VERZOEKENDE PARTIJ

De eerste verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 16 juni 2015 om afstand van geding.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging VAN DE TWEEDE VERZOEKENDE PARTIJ

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De vordering is tijdig ingesteld. Er worden geen excepties ingeroepen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de tweede verzoekende partij – ambtshalve onderzoek – heropening van de debatten

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de tweede verzoekende partij een opstalrecht heeft op het perceel nummer 455n5, waarvan de eerste verzoekende partij eigenaar is. Dit perceel is

gelegen in het projectgebied waarvoor de vergunning werd aangevraagd door de tweede tussenkomende partij.

Op de zitting van 22 oktober 2015 wordt door de eerste tussenkomende partij het vonnis meegedeeld van de vrederechter van het eerste kanton Hasselt van 14 juli 2015, waarbij de voorlopige onteigeningsvergoeding voor de beide verzoekende partijen wordt vastgesteld. Dit vonnis werd nog niet aan tegenspraak van de partijen onderworpen.

De Raad stelt ook vast dat het gebouw, opgetrokken onder de modaliteiten van de opstalovereenkomst tussen de verzoekende partijen, werd afgebroken.

De beide verzoekende partijen zijn op de zitting van 22 oktober 2015 niet vertegenwoordigd door eenzelfde raadsman.

De eerste verzoekende partij doet op uitdrukkelijke wijze afstand van geding. Het standpunt van de tweede verzoekende partij, die voorheen dezelfde raadsman had als de eerste verzoekende partij, doch waarbij de raadsman meedeelt niet meer op te treden voor de tweede verzoekende partij, is niet bekend. De tweede verzoekende partij is niet aanwezig op de zitting van 22 september 2015, terwijl de oproeping voor deze zitting wel ter kennis werd gebracht aan de curatoren van de tweede verzoekende partij.

Het is de Raad niet duidelijk of de tweede verzoekende partij nog een procedure tot herziening wil instellen, wat het standpunt is over het feit dat de eigenaar van het perceel afstand heeft gedaan van de procedure en wat de impact is voor onderhavige procedure van de afbraak van het gebouw waarop het opstalrecht gold, en of de tweede verzoekende partij al dan niet ook instemt met een afstand van geding.

Om alle nog in het geding aanwezige procespartijen toe te laten met een aanvullende nota hun standpunt met betrekking tot de impact van het vonnis van de vrederechter van 14 juli 2015 op de behandeling van de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing mee te delen, acht de Raad het passend een heropening van de debatten te bevelen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad HASSELT is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de nv KANAALKOM is ontvankelijk.
3. De afstand van het geding wordt vastgesteld in hoofde van de nv CLIMMO.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de nv CLIMMO
5. De Raad beveelt voor wat betreft het beroep van de nv LIDIMA de heropening van de debatten.
6. De nv LIDIMA wordt uitgenodigd om binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het tussenarrest, de Raad en alle nog in het geding zijnde partijen een aanvullende nota te bezorgen waarin standpunt wordt ingenomen met betrekking tot de impact van het vonnis van de vrederechter van 14 juli 2015 op het hangende geding.
7. De Raad verleent aan de verwerende partij en de tussenkomende partijen de mogelijkheid om een eventuele replieknota op te stellen en dit binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de dag na de ontvangst van de sub 6 vermelde nota van de verzoekende partij, en binnen deze termijn aan de Raad en aan de andere partijen te bezorgen.
8. De uitspraak over de kosten van de tussenkomst en de kosten in hoofde van de nv LIDIMA wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 oktober 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS